

Hráz

Brontosauři

G **Gmaj7** **G6**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní.
D
S jarem, když máj rozdává barvy svý,
D7 **G**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní.

G **Gmaj7**
A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s
G6
ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den.
C **Emi**
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D **G**
svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou.
Víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou.

Po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných
stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den.
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den.
Voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí.

Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.